

до седмьстотинь отбрани овни на село наше, та коги помине агата му отъ тамо, да ги продаде. И като помина, продаде ги. Узе ги хаджи Власю и Матей; и предадоха ги они на едного челоуѣка да поиде на Андрианополи да ги продава на корбанъ байрамъ турецкий. И като поишле до Фандаклии, свадиле ся тамо помежду си овчарете и убили едного отъ нихъ. Фатиль ги тамошняи султанъ и положилъ ги у затворка, и ония овци усвоилъ. На тия дни изишель билъ отъ Андрианополи бостанджи-баши да пази клисурите да не бѣгать турци отъ войската. И предаль султану ония затворници на бостанджи баши. А ний отъ това никоя вѣсть не имяхми. У единъ день придоша на село наше двадесять бостанджии да питать, кой продаль тия овци. А старци¹⁾ нашеи рекоша: „Тия са овци предадоха у поповая хижа, того питайте, кой ги е продаль, кой ги е купиль; онъ знай, ний не знайме“. И позоваше ме тамо и предадоше ме на ония мучители бостанджии и заведоша насъ троица до бостанджи-баши на Сливень. И онъ станваше да пойде камто Казанликъ, и предаде насъ на орта чаушъ²⁾. Повдигна са и наченаха да пойдуть³⁾ оное поле до Кортень. Беше мѣсець юлия 23 день. Толикъ беше време жарко и жешко като огнь; а намъ сверзаша руцѣ назадъ и понудиша ме пѣши да ходимъ. Ходихме колко два часа и отъ пекъ запрѣхме. Почто они на кони, а ний пѣши, како возможно естъ равно да ходиме? Хаджи Власиа, като беше по-старъ, падна на землята, баялдиса⁴⁾. Прати орта-чаушъ да пига бостанджи-баши, почто беше близку слѣдъ насъ, да всади насъ на конете наши; а онъ рекль, не има ли топусъ да бий, да ходять. Ако ли не могатъ да ходять, да имъ отсѣче глави и да ги остави. И като чухме това, не остана у насъ сердце, чудехми ся какво да сторимъ! Наговорихме са и обѣщавме на того чауша тридесять гроша, понеже турци на пари лесно са приклонявать. И като поудалечихме мало. всади ни на кони наши. И поидохме до Кортень село и тамо кондисаша⁵⁾. И помина са колко единъ часъ, привелоша насъ при бостанджи-баши. И перво попита мене:

— Кой продаде тия овци?

И азъ рекохъ: „Исламъ-ага, а хаджи Власия ги узе“.

1) Старейтѣ. 2) Участковъ чаушъ, стражарь. 3) Като се приготи, тргна по. 4) Стана му лошо. 5) Спрѣхме.